

Lovforslagets Overgang til 2den
Behandling

vedtoges med 70 Stemmer mod 1.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behand-
ling indfaldtes til førstkommende Mandag Middag
Kl. 1.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til
Lov om Lodsøvesenet.

(Lovforslaget findes Tillæg A.)

Beslættelse: Dette Lovforslag er jo en gammel Bekjendt, og det har ganske vist flere Gange tidligere passeret med den Bestemmelse, jeg her vil nævne; men jeg kan dog ikke lade være at omtale den, da der nu her er Leilighed dertil. Jeg siger til, at, hvor der i § 2 tales om, at Landet skal deles i 2 Distrikter, og at der for hvert af disse skal ansættes en Overlods, spies der til, at disse Overlodser udnævnes af Kongen og tages blandt de ved Søværnet tjenstgjørende eller deraf med Pension afgangne Officerer. Det staar for mig, som om det ikke er saa ganske rigtigt at tage en Søofficer ud af Tjenesten til dette Hverv. Det forekommer mig, at andre Sømand, gode Koffardikapitainer eller Saadanne, kunne være ligesaa skikede til den Tjeneste som de Militære eller Søofficererne; thi det er nok som bekjendt, at de Koffardi-Søfarende antages at have bedre Navigationskundskab til vore smaa Farvande end Søværnets Officerer. I det jeg nævner dette Punkt — og min Bemærkning dertil rammer ogsaa Lodsinspektøren, der omtales i § 3 — skal jeg gjøre en anden lille Bemærkning angaaende § 59, hvor der er Tale om Straf eller Bøder for de forskjellige Embeds- og Forretningsmænd under denne Institution. Der tales her ikke om, at selve Overlodsen kan idømmes Straf eller Bøder; men jeg antager, at det vil Ministeren tage paa sin Ræppe, idet han vel vil sige: Det skal jeg nok sørge for, naar der kommer Klage over ham. Der fattes imidlertid dog en Bestemmelse herom.

G. Petersen: Dette Lovforslag er, som det blev udtalt, en gammel Bekjendt, og jeg har tidligere haft den Ære at være Medlem af det Udvalg, der behandlede det. Jeg tror, at den nuværende høitærede Marineminister ogsaa var Medlem deraf, og han vil vist med mig erindre, at der var adskillige Ting den Gang, som man fandt nogen Grund til at indvende Noget imod. Det forekom os i det Hele den Gang og forekommer endnu mig, at der er givet den vedkommende Minister en temmelig stor Myndighed i Lovfor-

slaget. Der gaar igennem hele Lovforslaget, at det er Ministeren, der fastsætter, Ministeren, der bestemmer, Ministeren, der udfærdiger. Det erindrers jeg, at der var nogen Uvillie imod, og det var navnlig med Hensyn til §§ 1, 2, 4, 5 og 33, at vi ønskede, at der skulde indfættes: „efter Indstilling af det paagældende Lodsferi“, saaledes at det ikke blev Ministeren, der aldeles vilkaarlig skulde træffe Afgjørelsen, men at det vedkommende Lodsferi tillige blev hørt med Hensyn til Indholdet af disse Paragrafer. Der var forskellige andre Paragrafer, som man heller ikke var saa aldeles tilfreds med. I § 7 første Linie ønskede vi ogsaa, at der maatte blive indflettet den Sætning, „dog kun, naar det bestaaende Lodsferi anbefaler det“; men det er en mindre betydelig Ting. Med Hensyn til § 14 ønskede man ikke, at Angiveren skulde have nogen som helst Dufør, fordi han angav. Det vilde maaske have en uheldig Indflydelse paa Forholdene, naar her staar, at Angiveren af en Forsøelse skulde have Halvdelen af den Mulkt, som skulde falde. Det kunde dog være, at det vilde have sine uheldige Følger. I § 32 findes den Bestemmelse, at den Skibsfører, der uden Tilladelse foretager Opmaalning paa dansk Efterritorium, straffes med Bøder eller fimpelt Fængsel; men det maa dog vistnok indrømmes, at de allerfleste Skibsførere i Grunden opmaale paa vore Efterritorier; det er Noget, som er aldeles nødvendigt, idet de tidt og ofte nødes til at opmaale, og det er derfor vist rigtigt at tilføje: „for saa vidt det ikke direkte vedrører hans Skibs Navigation“. Ellers vil der komme en Uendelighed af Stridigheder til Stede. Med Hensyn til § 33 er det en temmelig almindelig Mening, at der i de forskellige Bestemmelser med Hensyn til Betalingen er for stort et Spring navnlig ved Bestemmelsen om 50 Registertons; et Fartøj, som har 49 Registertons, vil ganske vist komme til at betale langt mindre end et, der er saa uheldigt at have 1 Registerton mere; det vilde vist være rigtigt, om der kunde ske en yderligere Inddeling i saa Henseende. I § 36 er der en Bestemmelse om, at naar en Lods formedelst Storm og Uveir eller ved Forsømmelse fra Skibsførerens Side bliver ført udenfor Lodsningens Bestemmelse og Farvande, skal Skibsføreren betale for det. Det er imidlertid ikke saa sjældent Tilfælde, at det sker, at Lodsens føres med et Fartøj, uden at Skibsføreren egentlig er Skyld deraf. Jeg kan erindre, at det Tilfælde indtraf for nogle Aar siden, at et Fartøj havde Lods ombord fra Christiania, og at en af de saakaldte Lodsførere skulde tage denne Lods ved Fjordens Udløb; men der var ingen Lodsfører, og Skipperen nødtes til at sætte Lodsens i Land i Sverig, og det kostede ham en hel Del Penge at faae ham tilbage til Christiania. Saadanne Tilfælde ere ikke saa sjældne, og det forekommer mig, at der i denne Henseende mangler Noget for at fikke Skibsførerne mod, at